

ՋՐԻ ԱՄԱՐԱՅԻՆ ԴԱՐՈՒՄԱՅԻՆ
Հարաբերական ընթացիկ են մեր ամա-
րային դարձնողները:

Դասաւարդութիւն են կաթնամանուսութիւն,
շուրհանդէսներ:
Յուլիան 2-ից կը սկսին դործնական
դասեր նախ դարձնողութիւնները:
Բացի այդ՝ դիտարկութիւն կայ աշա-
կերտներ համար կարգաւ մի քանի դա-
սախօսութիւններ, թղթապահութիւն և երկ-
րագործական մեքենաների մասին:

Կաթնամանուսական բաժնում մինչև այժմ
անցնում էին գլխաւորապէս դործնական
մասը, իսկ այսօրվանից, յունիս 25-ից, սկըս-
վում են կանոնաւոր տեսական պարապ-
մունքներ:

Ջուրհանգիստի բաժնում անցնում են
գործնական արհեստը և զօգաւորական վար-
ժութիւնները:

Ջարձրիկագործութեան բաժնում կանց-
նան ուռնիներ, եղջերներ, լարդի կեր-
պարները, զարդանքները, յարաբերական
դասեր:

Դրանք մշտական պարապմունքներ են:
Աշակերտները կարող են ընտրել այդ ար-
հեստներից որեւէ մէկը և կամ ուսումնասի-
րել բոլորը:

Միւս դասախօսութիւնները լինելու են
ժամանակաւոր:

Դասընթացները ընդհանուր կազմակեր-
պույն է Ա. Գալանթաւ:

Առանձին ժամանակաւորութիւններ կ'ըն-
դնեն են. կաթնամանութիւնները—Մ. Սո-
զոման, շուրհանգիստի—Չ. Յով-
հաննիսյան, դարձնողութիւնները—Վ.
Ստրշինցի:

Մինչև Սոյունիսիցի գալը կաթնամա-
նութեան պարապմունքները կատարվում
են Ա. Ջարգիսի կողմից:

Դասաւարդութիւնները կ'աւարտու-
նան հարաբերական ժամանակներին
հարաբերական ժամանակներին:

Ամառային դասընթացները գործունե-
ութեան վրա մերձաւոր վերահսկող նշանակ-
ված է Մ. Սոյունիսյան, որին և պէտք է
զինքն շարադրութիւն գնացող աշակերտները:

ՄԻ ԱՄԱՐԱՅԻՆ ՄԵՐ ԲԱՐԵՊՈՐՏ ԶԱ-
ԲՈՒՄՆԵՐԻՆ

Ինչպէս յայտնի է, հայ դպրոցներից ամե-
նապատշաճագոյնը, իրանց փառաւոր ան-
ցալով ժողովրդից հեղինակութիւն և համար
վարկընդեր մեզ մօտ եղել են և այժմ էլ
են երեքը. տղայոց Ներսիսյան և օրիորդաց
միջնակարգ դպրոցները:

Եւ իսկական դպրոցները եւ իսկական վե-
րական մասերը և բարձրագոյն կրթարա-
նները ամենայն իրաւամբ կարող են համար-
վել մեր գոյսը դպրոցներից, որոնք տուել
են հայ ժողովրդին բարձրագոյն կրթված,
հայ ոգով մեղմ և հայ լիզուին գիտակ
այրեր ու մայրեր, դաստիարակներ ու դաս-
տիարակուհիներ, ուսուցիչներ և վարժու-
հներ, նշանաւոր դպրոցներ, հայախօսու-
թիւն և հայութիւն սիրող հաւեստ աշխա-
տաւորներ ու աղանաւոր դրամատիկներ և
ուսումնականներ:

Սակայն կենքի անիւն շրջող շարժմի
բաղդ այդ երեք դպրոցներին միակերպ չէ
վերաբերվել ու փայտացել:

Յովհաննիս-Մարիանայի դպրոցը ունի
սեփական վարկընդ դպրոցական շէնք և ա-
պահովված եկամուտներ հայ ապագայ մայ-
րերի ուսման և կրթութեան գործը հիմնա-
ւոր և կանոնաւոր կերպով առաջ տանելու
համար:

Երկրորդ երջանիկ դպրոցը, որին բաղդ
այնպէս բարեհաճ ու փառաւորապէս փայտաց,
Ներսիսյանն է, որի նոր շէնքի հիմքը դրեց
ամսիս 20-ին ժողովրդի սիրելի շայրա-
պետ Մարտիկ Ս. Կաթողիկոսը:

Այդ հայկ շէնքի ծախքը իր վրա է առել
յայտնի մեծանուն բարեգործ Ալեքսանդր
Մանթաշեանը: Փառք և պատիւ Մանթա-
շեանին, որ իր անունը յաւերժացրեց մի
այնպիսի կողմով, որի մէջ ապրելու է եր-
ջանկալիչապէս Ներսիս Առաքաւորացի թո-
ղած թանգալին ժառանգութիւնը՝ դիտու-
թիւն, մայրենի լեզուի և հայութեան սեր-
ժաւանը, որ պէտք է պահպանվի Ման-
թաշեանի հաշուով կառուցող նոր յարմա-
րագոյն և նպատակաւոր շէնքի մէջ առե-
լի և զօրեղ ու փարթեմ ծիւղու, ծաղկելու
ու զարգանալու, որի առաջ պտուղները
անխորթ վայելում է համայն ցերեցան ժո-
ղովրդը ամենահաւատարմ վայելումն իսկ:

Հայ ժողովրդից հոգու անհուն բերի-
լութեամբ և անվերջ կրթատաքիտութեան
զգացմունքով յաւերժապէս օրհնութեամբ
յիշատակելու է երկու մեծանուն հայ բարե-
բարեբեր Յովհաննիս և Մանթաշեանի
անունները, որոնք երկու այնպիսի անցնա-
հատկի համագործակցող կառուցիչ հա-
րուած համար, որոնց ոչ մի բանով չէ կա-
րելի փոխարինել:

Երրորդ դպրոցը, որ չէ արժանաւոր լա-
րածի բաղդի փայտային դէպքին, է փառա-
ւոր անցնող ունեցած և մեծ հռչակ վայե-
րած Գայիանեան դպրոցը: Այդ դպրոցը սե-
փական շէնքը, որ գտնվում է Մոլոնու և
Գործի եկեղեցու գաւթում և որի մէջ գե-
տնիկ Մայիսյան դպրոցը մի քանի

տասնեակ տարիներ ընթացում,—այս
տարի լրանում է դպրոցի գոյութեան քա-
նասնամեակը,—մտնել է բազմաթիւ հայ
մայրեր և կին գործիչներ, ներկայումս
միանգամայն հնացել, փոքի ու անպէտքա-
ցել է այնպէս որ հայ դպրոցների երկրորդ
վերաբացումից յետոյ ստիպված էին Գա-
յիանեան դպրոցը տեղափոխել մի վարժապե-
տի շէնք, որովհետեւ սեփական հին շէնքը
շատ խախտու է և վտանգաւոր Շատ հա-
կանալի է, թէ որչափ է տուժում դպրոցի
ուսման և կրթութեան գործը այն հասա-
րակ պատճառով, որ միմիայն բնակարանի
համար դպրոցը ստիպված է վճարել տարե-
կան մի քանի հազարներ: Գայիանեան
դպրոցը չունի ոչ մի շարժական կամ ան-
շարժ հարստութիւն, որով կարողանաւ
կառուցել նոր շէնք Մոլոնու եկեղեցու գա-
ւթում գտնվող պարզապատկան հողի վրա:

Արդեօք չի գտնվի մի հայ բարեգործ, որ,
հետևելով Մանթաշեանի օրինակին, այժմ,
Գայիանեան դպրոցի գոյութեան քառաս-
նամեակին, իր անունը ցանկար յաւերժաց-
նել այնպիսի մի պանծալի կողմով, ինչ-
պիսին լինելու է Գայիանեան դպրոցի նոր
շէնքի կառուցման գործը: Մենք կոչ ենք
անում մեր հարուստ բարեգործներին օգտ-
վել այս շատ տեղին և յարմար առիթից և
նուրբիչ հայ ժողովրդին՝ Գայիանեան դպ-
րոցի համար մի նոր շէնք, որ միաժամա-
նակ կը դառնալ ձեռնարկող բարեբարի
համար մի անշնչելի, փառապանծ կողմով,
որին ոչինչ չէ կարող փոխարինել այս
փոք աշխարհում...

Ա. Նազարեթեան

Գ Մ Ե Ր, Ն Ե Կ Ե Ր
IV

Այս անգամ ուզում եմ խօսել մի խոշոր
կուլտուրական վերադաս (промах) մասին:
Այդ վերադաս կատարում են անա մի
քանի տարի շարունակ մեր կուլտուրական
ընկերութիւնները և նրանց օրինակին հե-
տևելու կամ նախը միջոցով և մասնաւոր
անհատները:

Արդէն երեք-չորս տարի է՝ այդ ընկերու-
թիւնները ետադրուել կերպով սպանում են
դպրոցը գիւղերում և փոխանակ կուլտուրա-
տարածելու՝ տարածում են հակակուլտուրա,
թուլացնում դպրոցի ոյժը, վայր են ձգում
ուսման, գիտութեան վարկը և վերջապէս
ստատակ են ցանում դպրոցի ապագայ կուլ-
տուրական առաջընթացութեան առաջ:

Ի հարկէ, դա գիտակցական վանդաւո-
թիւն չէ, որ կատարում են մեր կուլտու-
րական ընկերութիւնները:

Դա անփորձութեան նշան է, դա ժամա-
նակի սխալ է, դա վերադասն է այնպէս, ինչ-
պէս շատ անգամ հրացանը կուղ է տալիս
(осечку даёт):

Խորը հաւատացած եմ, որ այդ ուղղու-
թեան գործողութեան հիստորիաները
արդէն պաշարել է մեր կուլտուրական ըն-
կերութիւնների ղեկավարներին:

Դեռ երկու-երեք ամիս առաջ ես ունե-
ցայ խօսակցութիւն դպրոցական գործի վե-
րաբերում Կ. Ն. Բ. Ընկերութեան նախա-
գահ Սաման Յարութեանին հետ:

Նա վերին տասնեակի անմիջապէս գոյ-
ներով նկարագրեց իրանց ընկերութիւնից
նպատակաւոր դպրոցները:

Նա ասում էր՝ մեր դպրոցներում դեռ
Սարգստ են կարգում:

Դա արդէն խոշոր ֆախտոր է, որ մեր
գիւղական դպրոցները խախտապական ֆա-
խտից դեռ չեն դուրս եկել:

Ասում է Սամ. Յարութեանը աւելի մի
ստույլով նորութիւն. դասարանում որքան
աշակերտ կայ, նորքան և դասաղբիք: Լա-
սաբերի կողքին Սաղմոս, Մայրենի-ընդել
կողքին Աւետարան:

Միանց հետո գնալ դպրոցական «առա-
ջադիմութեան» մէջ անհնար է Non plus
ultra.

Եւ գիտե՞ք այդ բոլոր անօրոյալութիւնը՝
այդ վերադաս ինչից է առաջ գալիս:

Դպրոցը բաց անելու սխալմի և, եթէ
հնչող ասելը, դպրոցը բացելու ցաւի հա-
մաճարակի մէջ:

Մեր կուլտուրական ընկերութիւնները
բունված են շատ և ամեն տեղ դպրոցը բաց
անելու ցաւով, բայց ոչ իսկական դպրոց:

Այն ողորմելի նպաստները, որոնք տըր-
վում են (100—200—300 ռ.) գիւղերին
դպրոցը բաց անելու, ուղղակի չունեն
թափվում:

Գիւղը, որը երբէք դպրոց չէ ունեցել
200—300 ռուբլիով բաց է անում դպրոց և
վարձում մի տիպարու, անգործու ուսու-
ցիչ, որը հաւաքելով 50—60, երբեմն աւելի
աշակերտներ մերկ պատերի մէջ՝ «այդ ու-
րեն» է դառ տալիս:

Երկու հարիւր րուբլանոց ուսուցիչը լինելով
խաղաղ անկուլտուր և դպրոցումից դուրս
և չունենալով բոլորովին պատրաստութիւն
ուսուցչութեան համար՝ սկսում է իր կոր-
ծանիչ դերը:

Կամաց-կամաց, ետաշ-ետաշ ստորացնել
և դպրոցը, և ուսուցչի կուլտուր և գիտու-
թիւնը:

Աւելացրէք դրա վրա և անբարոյական-
ցնող նշանաւորութեան ձերականութեան:

Ուսումը և գիտութիւնը գիւղացին ստա-
նում է ձրի, անփող, հետևապէս մի բան,
որը գին, արժէք չունի:

Գիտեմ մի գիւղ, որը ստանում է 200 ռ.
նպաստ, ունի 240 ռուբլանոց ուսուցիչ:

խոստացել է տալ 40 ռ. ինքը գիւղը և
այժմ չէ ցանկանում տալ այդ 40 ռուբլին,
այլ նորից գիւղում է նորն ընկերութեանը,
որ 40 ռուբլին էլ տալ:

Այն ինչ կայ մի ուրիշ ճանապարհ, որիչ
հնար, որ այդ վերադասերը՝ նպատակները
կարող էին ծառայել գործին և իրական
արդեւոր ցոյց տալ:

Գիտեմ և մի գիւղ, որը ստանում է 200
ռ. նպաստ. կայ այդ գիւղից 1—2 վարստ
հեռաւորութեան վրա մի այլ գիւղ, որին
նորապէս տրվում է նպաստ 200 ռ.՝ դպրոց
բանալու:

Այդպիսով երկու գիւղում էլ դպրոց է
բացվում, երկու գիւղում էլ դպրոցը բա-
կըրծւում արժանաւոր մտնում, որպէս և
ապագայում, երբ իսկական դպրոց հիմնվի,
առաջ գալին անկարագրելի գիտաւոր-
ութիւններ:

Ասացէք, ինչպէս, ինչ դպրոց կարող է լի-
նել 200 ռուբլով:

Դրանք դպրոցներ չեն, մեղրիւններ են:
Իմ խորը համոզմունքով՝ աւելի լաւ է մի
գաւառում մի կարգին, բաւար բուն նշանա-
կութեամբ դպրոց ունենալ, պահել, քան
տասնեակ «մեղրիւններով» ցնել նորն գա-
ւառը:

Միթէ հնարաւոր չէ մի քանի իրար
մօտ գտնված գիւղերում բանալ մի դպրոց
և փոխանակ 200 ռ. նպաստ տալու՝ աւելաց-
նել 800—1000 ռ. և պարսպաւորել գիւղա-
ցուն տալ անպատճառ և իրը, աշակերտա-
կան թղալի, եկեղեցուց նպաստ կամ մի
կտոր հող, և ապա բանալ իսկական դպրոց,
իսկական կուլտուրական օջախ և ոչ մի-
թաղայն, որոնց տակը եղած կայծն էլ կը
մարի կը հանգչի:

Եւ նպաստ տալ այն գիւղին, գերազան-
ցաւ գիւղը, որը արդէն ինքնօգնութեան
այդ ունի, որը ինքը ևս գալիս է դպրոցի
և մի բարե տալիս:

Ահա այդ է ճանապարհը: Ահա այդ է իս-
կական կուլտուրական գործը:

Մոռացէ՛ք ձեր սխալմը և խաչ քաշեցէ՛ք
ձեր բացած, ունեցած դպրոցների վրա:
Բացէ՛ք նորը և ուժեղացէ՛ք, հաստացէ՛ք
նորա պատերը այնքան, որ չի փլվի, նրանց
հնգբերից չը վիժի ձեր տուած լոյսը:

He въ количествѣ, а въ качествѣ!
Յակովբ Գնեշեան

ՄԻ ՏԵՂԵՆ ԵՐԵՎԱՆԻՆ

Գորիս, 2 յունիս

Վերջին երկու ուսումնական տարիներում
Ջարգիսյան եկած ուսուցիչների մէջ պա-
տահի են անհատներ, որոնց մի շարք ա-
մօթների արժանի արարքը միանգամայն
հետմոցնում է ուսուցչի կուլտուր և վարկի
ուսուցչականութեան և մէ կուլտուր և
տալ սիրելիք առաջ:

Գորիսը գաւառիս կենտրոնը լինելով,
բնի բացառութեամբ, բոլոր ուսուցիչները
գաւառից են և այլ պիտոյններ գտնում են
Գորիսի դպրականներին, խոստանալով
շատ մօտ օրերում փողը վճարել: Սակայն
գէպեր են պատահել, երբ ուսուցիչը դըր-
քերի փողը ծախել և գաւառապետին մինչև
արձակուրդ փող չէ տուել. շատերը վերց-
րել և անպատշաճ են, և անհ երկրորդ
տարին է, որ մի քանի ուսուցիչներ դեռ
իրանց ապառիկները չեն վճարել:

Բացի այդ՝ ընկեր ուսուցիչները, երբեմն
կարելից ստիպված, անապառն պարունակից
կամ հէնց իրանց ընկերներից փող են
վերցնում անյետաճգի կարիքներ հոգալու:

Բայց այդք ընկեր ուսուցիչները, երբեմն
կարելից ստիպված, անապառն պարունակից
կամ հէնց իրանց ընկերներից փող են
վերցնում անյետաճգի կարիքներ հոգալու:

Ասացէ՛ք, ինչպէս, ընկեր ուսուցիչներ,
ինչպէս միայն ուսուցչի բարեխղճու-
թեան և կոչման վրա վստահացող գաւառ-
ապետներ և կողմնակի անձինք, որոնք
գործ են բաց թողնում և կամ փոխարին-
նաբար փող են տալիս:

Փող ունեցած ժամին վերցրած պարտքը
չը վճարել, մեր կարծիքով, անպառն գաւառ-
պետութիւն է, որովհետեւ այդ վարմունքով
վաճառականների ղեպի մեղ ունեցած վրա-
ստութիւնը և հաւատարմութիւնը էք և
վարկաբեկում ուսուցչի կուլտուր: Ուսուցիչը
ափերեստական ձգտումներից միանգամայն
հեռու մնալու է. ինչ արած, որ նա սուղ
գործիւն և կարիքի մէջ է օրերն անց-
կացնում:

Սաղանգարեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Քիթիսի գնեղաւոր նախնադասի գե-
ներալ-մայոր Իսախանիին հրատարակած
պարտադիր որոշման համաձայն արգելվում
է Ներսիսյան փողոցում սկսած Ալեքսան-
դրեան այգու մօտից մինչև Բարձրակայան
փողոցը՝ մայիսի վրա և փողոցնե-
րում մանրուշիկ առևտուր անելը: Յան-
ցաւորները կնիքաւրկին 8 ամսվայ բան-
աւորութեան կամ 3000 ռուբլի տուգանքի
Յիշալ պատմին երթալից համար լիա-
զօրվում է Քիթիսի նախնադասի Մ. Ա.
Լոյիսյան-Լոյիսիսին:

Սամանայի Հայոց Կաթողիկոսը 100 ռ.
է յանձնել նախնադասի բանաւային դիրեկ-
տոր Քիթիսի բարձրակայան պաշտօնակա-
տար Ա. Ի. Սախանյանին Քիթիսի բանաւոր-
կանների մտնող բարձրակայան նպատա-
կով Յիշալ գաւառը Ա. Ի. Սախանյանի
ուղարկել և Քիթիսի բանաւային կոմիտե-
տին:

Քիթիսի գնեղաւոր նախնադասի գե-
ներալ-մայոր Իսախանիին հրատարակած
պարտադիր որոշման համաձայն արգելվում
է Ներսիսյան փողոցում սկսած Ալեքսան-
դրեան այգու մօտից մինչև Բարձրակայան
փողոցը՝ մայիսի վրա և փողոցնե-
րում մանրուշիկ առևտուր անելը: Յան-
ցաւորները կնիքաւրկին 8 ամսվայ բան-
աւորութեան կամ 3000 ռուբլի տուգանքի
Յիշալ պատմին երթալից համար լիա-
զօրվում է Քիթիսի նախնադասի Մ. Ա.
Լոյիսյան-Լոյիսիսին:

Սամանայի Հայոց Կաթողիկոսը 100 ռ.
է յանձնել նախնադասի բանաւային դիրեկ-
տոր Քիթիսի բարձրակայան պաշտօնակա-
տար Ա. Ի. Սախանյանին Քիթիսի բանաւոր-
կանների մտնող բարձրակայան նպատա-
կով Յիշալ գաւառը Ա. Ի. Սախանյանի
ուղարկել և Քիթիսի բանաւային կոմիտե-
տին:

Քիթիսի գնեղաւոր նախնադասի գե-
ներալ-մայոր Իսախանիին հրատարակած
պարտադիր որոշման համաձայն արգելվում
է Ներսիսյան փողոցում սկսած Ալեքսան-
դրեան այգու մօտից մինչև Բարձրակայան
փողոցը՝ մայիսի վրա և փողոցնե-
րում մանրուշիկ առևտուր անելը: Յան-
ցաւորները կնիքաւրկին 8 ամսվայ բան-
աւորութեան կամ 3000 ռուբլի տուգանքի
Յիշալ պատմին երթալից համար լիա-
զօրվում է Քիթիսի նախնադասի Մ. Ա.
Լոյիսյան-Լոյիսիսին:

Սամանայի Հայոց Կաթողիկոսը 100 ռ.
է յանձնել նախնադասի բանաւային դիրեկ-
տոր Քիթիսի բարձրակայան պաշտօնակա-
տար Ա. Ի. Սախանյանին Քիթիսի բանաւոր-
կանների մտնող բարձրակայան նպատա-
կով Յիշալ գաւառը Ա. Ի. Սախանյանի
ուղարկել և Քիթիսի բանաւային կոմիտե-
տին:

Քիթիսի գնեղաւոր նախնադասի գե-
ներալ-մայոր Իսախանիին հրատարակած
պարտադիր որոշման համաձայն արգելվում
է Ներսիսյան փողոցում սկսած Ալեքսան-
դրեան այգու մօտից մինչև Բարձրակայան
փողոցը՝ մայիսի վրա և փողոցնե-
րում մանրուշիկ առևտուր անելը: Յան-
ցաւորները կնիքաւրկին 8 ամսվայ բան-
աւորութեան կամ 3000 ռուբլի տուգանքի
Յիշալ պատմին երթալից համար լիա-
զօրվում է Քիթիսի նախնադասի Մ. Ա.
Լոյիսյան-Լոյիսիսին:

Սամանայի Հայոց Կաթողիկոսը 100 ռ.
է յանձնել նախնա

ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ԿԱՌՈՂԻԿՈՍԻ ԶԱՆԱՊԱՐՀՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆԸ

(Ուշ ստացված հեռագիր)

Հարգելիս, 24 յուն. 6 ժ. 15 ր. երեկ, Հարգելիսան գիմնադրոյց կաթողիկոսին մեծ հանդիսաւորութեամբ:

Դիմաւորելու էր եկեղ. Երեւանի առաջնորդական փոխանորդը:

Կայարանը լինէր իսպառաճաւորական հասարակութեամբ: Այդտեղ կային գիւղացիներ ամբողջ շրջակայից և բազմաթիւ ամառացիներ:

Ուրախ քաջադանչութիւնները և կեցցէները թնդալին ոտը, երբ սկսեց մօտենալ գնացքը:

Ներկայացան մի քանի պատգամաւորութիւններ: Հասարակութեան կողմից մատուցվեց բարի-գալուստի ողջոյն յատուկ ճառով:

Կաթողիկոսը գեղեցիկ ճառ լսուեց՝ յորդորելով հասարակութեան օրինաւոր և կարգապահ լինելը:

Տեղական կրթական շուրջակայքի աշակերտները իրանց վարպետութիւններով և ամառային դասընթացները աշակերտները իրանց ղեկավարող ներկայացան Վեհափառին, որը հետաքրքրեց կրթական այդ գործով և արտասանեց խրատական խօսքեր:

Հարգելիսային ընդունելութիւնը թողեց գեղեցիկ տպաւորութիւն:

ՊԵՏՏՐՈՒԹԻՒՆԻ ՀԵՌԱՊ. ԳՈՐԾ.

23 յունիսի

ՍՈՍՆՈՎԻԹ: Դոմբրովում սպանված է երկու տարանիկ. կրակողները փախել են: Բնակիչի մօտիկ վրաւորում է մի տարածանիկ: Կալանաւորված են մի քանի կասկածելի անձինք:

ԳՐՈՋԻ: Քաղաքը կենտրոնում երեկոյան ժամը 10-ին սպանված է վաճառական Շափիլով: Երկու անյայտ սպանողները փախել են:

ՊՈՏՏԱՆ. Քաղաքը և շրջակայքը կենդանութիւն են ստացել: Ամեն տեղ տենդային եռանդով պարտաւորված են առաջիկայ հանդէսներին: Տներն ու սայլանաւանները կարգի են բերվում: Փողոցներով անցողաբար են անում հոծաւ կողակների պահակախմբերը: Երկու կայարաններում էլ հերթապահութիւն են անում հիւրերի ընդունելութեան համար կազմված յատուկ մասնաժողովի անդամները: Խորհովից Պոլսու առաւ ամառը քաղաքները լինէր են լինում: Քաղաքում կենտրոնացած դոքսերի թիւը միայն 15,000-ի է հասնում, որոնք դասաւորված են միայն կայարանային գերեզմանատունը տանող անցուղիներում: Քաղաքում կենտրոնացած դոքսերի թիւը միայն 15,000-ի է հասնում, որոնք դասաւորված են միայն կայարանային գերեզմանատունը տանող անցուղիներում: Քաղաքում կենտրոնացած դոքսերի թիւը միայն 15,000-ի է հասնում, որոնք դասաւորված են միայն կայարանային գերեզմանատունը տանող անցուղիներում:

Այդ թիւերը այնքան էլ չեն հաստատում այն տարածված կարծիքը՝ թէ գերմանական բանակները բարեկեցիկ վիճակ ունեն: Բանակական ընտանիքի (այդ, կին և երկու զաւակներ) միջին վաստակը 1901 թ.ին հասնում էր մինչև 1,128 մարկ, այսինքն, մեր դրամի վերածելով, մօտ 520 ռուբլի, ընդունելով որ աշխատում է թէ ամուսինը և թէ կինը:

1905 թ.ին այդ վաստակը բարձրացաւ 1394 մարկի (641 ռուբլի), իսկ 1908 թ.ին՝ 1548 մարկի (712 ռուբլի):

Առաջին հայեացքից յայտնում բաւական խորը է, սակայն եթէ ուշադրութեան արժան է այն հանգամանքը, որ հենց այս վերջին տարիներին գործածութեան կամ սպասման բոլոր միջոցների գները թիւնդացել են ու 35-ից հասել մինչև 80 տոկոսի: Դա անկասկած կը լինի, որ վարձատրները չեն բարձրացել, կամ եթէ բարձրացել էլ են՝ այնքան աննշան չափով, որ անկարելի է նրանց նշանակութիւնը տալ:

Ստացած աշխատանքի վարձը, ոտնիկը ամբողջաւէն գործադրվում է ամենամանրաբաժնու պահանջները լրացնելու համար: Բոլոր ապացույց առաջ կը բերենք բանւոր ընտանիքի արած ծախքերը թիւերով:

1901 թ.	1905 թ.	1908 թ.
Մնուշեկ 583 մար.	709 մ.	783 մ.
Լուսն. և վառելիք 32 »	61 »	98 »
Հագուստ 143 »	278 »	276 »
Բնակարան 126 »	141 »	171 »
Բժշկ. օգն. 9 »	24 »	24 »

Տուրքեր, անգամավորութիւն, գրքեր, լրագրիչներ և այլն 132 »| |
| --- |
| Բաւական է տեղի ունենայ մի որևէ պատահականութիւն, ինչպէս հիւանդութիւն, ժամանակաւորապէս աշխատանքից զրկվել և ան աշխատելու մէջ հաւանականութիւն հետք անգամ չի նկատվի Գերմանական բանւոր պատուհանից ևս, ինչպէս մեղադրում, մշտապէս նստում է սովը: |

Մոտեղի կազմութեան մասին հաղորդված անդեղութիւններին երևում է, որ բանւորական ընտանիքում 20 պիսնիքն է միայն, որին 10 40-էկից էլ պակաս, ծախսվում երկու զաւակների համար կամ առնուի:

Այդպիսով, ընդհանուր առմամբ, գերմանական բանւոր էլ հնարաւորութիւն չունի իր վաստակից ստանալ անդադար ունեցիլ անհրաժեշտ պակաս քանակը (միջին մասը):

աւանդական տուրքի քանակը (пошлина), իսկ եթէ կարիք չը կայ այդ տուրքը հաշուելու, ուղարկել այդ մասին հաւատարմագիր: Լիւրինի արքունական պալատը իր նոյն տարվայ նոյնմիջին 18-ին, № 26183 գրութեամբ պատահանում է, որ ժամանակահատուկ անշարժ կալուածներին օրինական գնահատմանը համար տեղեկութիւններ չունենալով՝ տուրքը չէ որոշված և այդ տեղեկութիւնները ստանալուց յետոյ, որոնք պահանջված են ժամանակահատուկ ծրագրականին, պալատը կը հաշուէ ժամանակահատուկ տուրքը (пошлина) և որոշման պատճէնը կուղարկէ կառավարութեան: Արքունական պալատից պահանջված տեղեկութիւնները շուտով տալու համար, հոգ. կառավարութիւնը գեղ. 12-ին, № 1599 և 1600 գրութիւններով, դիմում է Կարսի քաղաքային ընակարանների տուրքերի վարչութեանը և ոստիկանապետին՝ իմաստաւոր թէ՛ ճիշդապէս են գնահատված հանգուցեալի քաղաքում գտնված անշարժ կալուածները: Առաջին և կառավարութեան գրութիւնը թողնում է անպատասխան:

1909 թ. յունիսի 29-ին № 30 երկրորդ քաղաքական գրութեամբ, յիշեցվում է հարկային տեսչին և խնդրվում է փութացնել պահանջված տեղեկութիւնները, բայց դարձեալ մնում է անաշուք հետևանք, որից յետոյ հոգևոր կառավարութիւնը ստիպված դիմում է 1909 թ. մարտ 21-ին, № 370 գրութեամբ, Կարսի շրջանի գիւնդական հանդիպակալներին: Եւ թէ և հաշուված ժամանակը տեղեկութիւնները երևում է, որ նահանգապետը ապրիլի 4-ին կարգադրել է հարկային տեսչին, որպէս կառավարութեան խնդրած տեղեկութիւնները, բայց և այնպէս նա մինչև այսօր կառավարութիւն չէ տուել և, ըստ երևոյթի, չի կամենում տալ Կառավարութիւնը վերջին անգամ յունիսի 12-ին վերտարին դիմել է նահանգապետին այդ առիթով:

Ահա տալիս հանդիպեալ թժ. Տէր-Թարութիւններից կանգնեալ մասին եղած գրադրութիւններից պատմութիւնը, որից, կարծում ենք, պարզ երևում է, որ կառավարութիւնը անտարբեր չէ գտնվել, ինչպէս կարծում է յարգելի թժ. Աղասարեանը, այլ ընդհակառակը նա արիւն է, ինչ որ հնարաւոր էր և եթէ հանգուցեալի կառավարական մնում է անգործարարի, այդտեղ յանցանք չունենէ յայտնողները և ոչ հոգևոր կառավարութիւնը:

Կարսի վիճակի յայտնող Ուսումնական վարդապետ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԻՈՐՆԵՐԻ ԵՆԵՄԱՆՈՒՄԸ ԳԵՐՄԱՆԻԱՅԻՄ

Գերմանական մետաղագործ բանւորների արհեստաւորական լրագրի վերջին համարներըց մէկում առաջ են բերված մի շարք տասնութական տեղեկութիւններ բանւորական ելեմուտքի մասին վերջին 8 տարիների վերաբերեալ:

Այդ թիւերը այնքան էլ չեն հաստատում այն տարածված կարծիքը՝ թէ գերմանական բանւորները բարեկեցիկ վիճակ ունեն: Բանակական ընտանիքի (այդ, կին և երկու զաւակներ) միջին վաստակը 1901 թ.ին հասնում էր մինչև 1,128 մարկ, այսինքն, մեր դրամի վերածելով, մօտ 520 ռուբլի, ընդունելով որ աշխատում է թէ ամուսինը և թէ կինը:

1905 թ.ին այդ վաստակը բարձրացաւ 1394 մարկի (641 ռուբլի), իսկ 1908 թ.ին՝ 1548 մարկի (712 ռուբլի):

Առաջին հայեացքից յայտնում բաւական խորը է, սակայն եթէ ուշադրութեան արժան է այն հանգամանքը, որ հենց այս վերջին տարիներին գործածութեան կամ սպասման բոլոր միջոցների գները թիւնդացել են ու 35-ից հասել մինչև 80 տոկոսի: Դա անկասկած կը լինի, որ վարձատրները չեն բարձրացել, կամ եթէ բարձրացել էլ են՝ այնքան աննշան չափով, որ անկարելի է նրանց նշանակութիւնը տալ:

Ստացած աշխատանքի վարձը, ոտնիկը ամբողջաւէն գործադրվում է ամենամանրաբաժնու պահանջները լրացնելու համար: Բոլոր ապացույց առաջ կը բերենք բանւոր ընտանիքի արած ծախքերը թիւերով:

1901 թ.	1905 թ.	1908 թ.
Մնուշեկ 583 մար.	709 մ.	783 մ.
Լուսն. և վառելիք 32 »	61 »	98 »
Հագուստ 143 »	278 »	276 »
Բնակարան 126 »	141 »	171 »
Բժշկ. օգն. 9 »	24 »	24 »

Տուրքեր, անգամավորութիւն, գրքեր, լրագրիչներ և այլն 132 »| |
| --- |
| Բաւական է տեղի ունենայ մի որևէ պատահականութիւն, ինչպէս հիւանդութիւն, ժամանակաւորապէս աշխատանքից զրկվել և ան աշխատելու մէջ հաւանականութիւն հետք անգամ չի նկատվի Գերմանական բանւոր պատուհանից ևս, ինչպէս մեղադրում, մշտապէս նստում է սովը: |

Այդպիսով, ընդհանուր առմամբ, գերմանական բանւոր էլ հնարաւորութիւն չունի իր վաստակից ստանալ անդադար ունեցիլ անհրաժեշտ պակաս քանակը (միջին մասը):

Մեկ կարծում ենք, որ Գաղութեւ Իրանի ընկերները ինքնին կարող էին տալ աւելի հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն, քան ներկայ թարգմանականը, եթէ միայն հեռու մնային «մարքսիստական» շարժելիք, որի մասին ինքը, այս ուսուցման մեծ հիմնադիրը, հեգնօրէն ասել էր. «Moi, je ne suis pas marxiste» (Ես մարքսիստ չեմ)...

Պետրոս Զաքարեան

ՄԻ ԳՐԱՎՈՂՈՒԹԵԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

Մի առիթով ձեռք բնկաւ Ա. Օլթիցեանի «մանկավարժական ինքնուրոյն աշխատութիւնը», որի վերնագիրն է՝ «Լեոնարդո դա Վինչիի կամ ուսումնաբ. դասանոցը կրթական» (տպ. Թիֆլիս, 1906 թ.): Թիւրքում եմ գիշեր և գիտնում, որ դրանում ոչ միայն ներկա է ոչ գիտնորի դասաւորութիւնը, այլ և նախադասութիւնների անգամ ինձ ծանօթ են իւրում: Իսկոյն ձանաչելի գրութեանը իսկական հեղինակին՝ Գրաւարանից վերցնում եմ Dr. Toischer-ի «Theoretische Pädagogik»-ը, մի գիրք, որ եւ ուսումնոր ժամանակ ձեռքի տակ եմ ունեցել. բայց արի պատահական մի գրուկ պէտք է որ ընթերցողը գուշակէ, թէ ինչ դասաւոր. ի հարկէ սկզբից մինչև վերջը արտաբերած անաղիւ կրճատութիւնով անշարժ կերպով թարգմանած. ասում եմ անշարժ, որովհետեւ, ինչպէս պարզ երևում է, մեր թարգմանիչը գերմաներէն լեզուն լաւ չէ հասկանում և Toischer-ի հեղինակութիւնը՝ այլանշանակ, անգամահատել է և անպիտան յանդգնօրէն ստեղծ հայ ընթերցողին՝ գրքի ձայնաւոր իր անունը դրօշմելով գիրքը իր անպիտան ուղղիչ ինքնուրոյն արտաբերութիւն կոչելով: Առաջ, որ մի ամբողջ դրուկ, որ բաց արի պատահամբ, սկզբից մինչև վերջ, ուղղակի բացառի, անշարժ կերպով թարգմանված է, կարծես թէ Ա. Օլթիցեանը ծառից պէտք անարարելիքով է գտնվել հենց այդ դրուկում. սկսեցի գիրքը ուշադրութեամբ թերթի կրկին անգամ և գտայ, որ Ա. Օլթիցեանի անունով հրատարակված գիրքը, 108 մեծագիր երեսներ, ամբողջապէս թարգմանութիւն է գերմանական 2—3 մանկավարժական ձեռնարկներից, և այն էլ առնալով, անշարժ թարգմանութիւն: Այնուհետեւ եւ մանրագիտի կերպով համեմատութեան աշխատանքը յանձն առայ՝ մեր այլանշանակ գրականութեան մէջ այդ պատգիւտը երեսն հանգուցեալ համար:

Աւելի ցայտուն գոյններով ներկայացնելու համար, եւ պիտի առաջ բերել նախ հայերի թիւ թարգմանութիւնը և ապա գերմաներէն ընդգրկել, բայց որպէս իր լրագրական սուղ էջերը զբաղեցրած չը լինեմ, առաջարկում եմ հետաքրքրվողներին և ձեռնհաս անձներին վեր անել Dr. Toischer-ի հեղինակութիւնը և Օլթիցեանի գիրքը և բանալ առաջին գրքի 8—10-դ երեսները (§ 5. «Die Aufgaben der Erziehung»), իսկ վերջին՝ 13—15-րդ երեսները (§ 4. «Մանկավարժութեան պարզեցում»), համոզվելու համար մեր առաջնորդի ճշմարտութեան մէջ:

Գրագործութեան աւելի պերճաւորս փաստ չէ կարող լինել բացի վերոյիշեալից, հարկ եղած զեղծում եւ կարող եմ ցոյց տալ, որ Ա. Օլթիցեանը իր անունով հրատարակած գրքում անգամ մէկ հատիկ ինքնուրոյն պարբերութիւն չունի: Այդ դեռ բաւական չէ. Ա. Օլթիցեան ոչ միայն իր անունը թարգմանութիւնը հրաժեշտում է հայ հասարակութեան որպէս ինքնուրոյն հեղինակութիւնը, այլ և նա, գնադաւառ տեղեկից բաղդով որոշ մտքեր և կարգաւորելով միմեանց, մանկավարժական արտաբերել է անեղծել և հայ ուսուցչին հրամայել... Բայց այդ մասին հարկը պահանջած ժամանակ կը խօսենք:

Միայն

Մեկ կարծում ենք, որ Գաղութեւ Իրանի ընկերները ինքնին կարող էին տալ աւելի հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն, քան ներկայ թարգմանականը, եթէ միայն հեռու մնային «մարքսիստական» շարժելիք, որի մասին ինքը, այս ուսուցման մեծ հիմնադիրը, հեգնօրէն ասել էր. «Moi, je ne suis pas marxiste» (Ես մարքսիստ չեմ)...

ՆԱՍԱԿ ԽՐԱՎՈՐՈՒԹԵԱՆ

Կարս, 16 յունիսի «Մշակի» յունիսի 11-ի (№ 123) համարում թժ. Աղասարեանը, շօշափելով հանգուցեալ թժ. Տէր-Թարութիւնների կտակի խնդիրը, մեղադրում է Կարսի յայտնողներին, որ նրանց անտարբերութեան շնորհիւ մինչև այսօր կտակի գործադրութիւնը մնացել է անուշադիր: Սեղ թւում է, որ յարգելի թժ. Աղասարեանի մեղադրանքը հիմք չունի, որովհետեւ Կարսի հոգևոր կառավարութիւնը արիւն է, ինչ որ կարող էր անել: Բարեկեցատիկ թժ. Տէր-Թարութիւնների կտակը հաստատվել է Լիւրինի դատարանի կողմից 1907 թ. փետր. 8-ին: Ելքածանի սինդրո դատարանի վճիռ պատճենը 1908 թ. սեպտ. 10-ին, № 2297 առաջադրութեան հետ ուղարկելով Կարսի հայոց հոգևոր կառավարութիւնը պատուիրում է ընդունել կտակագիր Կարսում գտնված անշարժ կալուածները իր տեսչական ներքոյ և կանոնաւոր հեղուկութիւն ունենալ նրանց վրայ: Մինչդեռ հոգևոր կառավար. համար հոգևոր կառավարութիւնը ուղարկում է իր նոյն ամսի 30-ին, № 1170 գրութեամբ նահանգական դատարանի վճիռ պատճենի վաւերական պատճենը տեղական հարաւոր դատարանին, որը հոկտ. 6-ին, № 4628 մակագրութեամբ, յանձնում է դատաստանական պրիւստիանի ի պատշաճ կատարում: Պրիւստը հոկտ. 15, № 949 մակագրութեամբ, վերադարձնելով այդ գրաւորութիւնը հոգևոր կառավարութեանը՝ յայտնում է, որ կալուածները իր տեսչական տակ անուշալ համար կարող է ներկայացնել իսկական կտակը՝ Հոգ. կառավարութիւն իսկական կտակը Լիւրինի նահանգական դատարանից ստանալու համար հոկտ. 30-ին, № 1397 գրութեամբ, դիմում է Լիւրինի արքունական պալատին և խնդրում հաղորդել իրան կալուածների ժա-

«Նէֆթ» ընկերութեան բանւոր Բեգլար Մանգասարեան և «Կասպիական ընկ.» ու «Նէֆթ» ուսումնական ընկերութեան բանւորներ՝ Յովհաննէս Բալասանեան ու Սողոմոն Համբարձումեան:

Յիշակ անձներից 13-ը առայժմ պահվում են խուզարկու ստիկանութեան մէջ: («Է.»)

ԳԻՏՈՒԹ., ԳՐԱԿԱՆ., ԳԵՂԱՐ.

ԹԱՏՐՈՆ ԵՒ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ

Մեծ-Դարբասի լիսայն, 21 յունիսի Դերասան Արքանախանցը, տեղիւ մի քանի երկուստարների մասնակցութեամբ, ծխ. դպրոցի դահլիճում շաբաթ, ամսին 20-ին, տուեց իր երկրորդ ներկայացումը: Խաղացին «Արեւան-բիծ» 3 գործ. դրաման: Խաղը անցաւ շատ թոյլ:

Միայնակայի արիւստիկախան կեսանքից վերջված դրաման, շնորհիւ իր լարող ըզմանդակութեան, գաւառացուն անհասկանալի մնաց:

Հասարակութիւնը յուզվելու փոխարէն մինչև վերջը ծիծաղեց դերակատարների անշարժ խաղի վրայ:

Վերջում խաղացին Ա. Չեխովի «Моя жизнь» կոմեդիան, որը, չը նայած իր գեղեցիկ սիւնետներ, նմանապէս շատ թոյլ անցաւ: Հասարակութիւնը չափազանց դժգոհ հեռացաւ դահլիճից:

Մ. Ա. Տ. Ն. Ն. Ա. Գ. Ր. Ո. Ի. Թ. Ի. Ն.

Գ. Նուրստովի «Պարսկական յեղափոխութիւնը», թարգմ. Փրանսերէնց: Ժնեւ, 1909 թ., 17 և IV եր., գինն է 12 ֆրակ:

1905—6 թ.թ. ռուս հասարակական շարժման Պետերբուրգի գլխաւոր գեղավար Նուրստովի «Նուստով»-այժմ քաղաքական տարաբիւր Միայնակայում—այս աշխատութիւնը չէ գալիս հարստացնելու մեր ըզմունքով պարսկական յեղափոխութեան վերաբերեալ: Ենդիմակը աշխատել է, ինչպէս լրագրական տեղեկատվիչների վրայ, բնորոշել Իրանի շարժման նախնական շրջանը և գլխաւորապէս շինող-գործարարութեան ծանօթ գրքը:

Հեղինակի անձնական անձնածրուցութիւնը երկրի հետ չէ լրացված գէթ գոյութիւն ունեցող գրականութեան լայն տեղեկութիւնով: Օրինակ՝ Նուրստովը հաստատում է, որ ռուսական կրթութիւնը Պարսկաստանում աւելի զարգացած է, քան նոյնիսկ Եւրոպայի մի քանի պետութիւններում: (Եր. 7): Չը խօսելով այն բանի մասին, որ գրեւ-կարողը դեռ նախնական կրթութիւնը չէ, որը հեթանոսական է աւարտածի զարգացողութեան յայտնի վերջնական շրջան (ցիկլ)՝ այդ գրական պնդումը առնուազան չափազանցված է. մեր Կովկասի մասնագետական շինները գտնվում են անտեսական քաղաքական-կրթական աւելի բարեբաւարի պայմաններին մէջ, և սակայն պարզապէս թիւնդում չէ բարձրանում, անգամ քաղաքներում, 10—12 տոկոսից, Դոմար է ենթադրել, որ սրանից աւելի լինի պարսկական գրաւորութեան տոկոսը, մինչդեռ ամենայնպէս գրաւորութեան եւրոպական երկրները, Ռուսաստանը, տալիս է 28 տոկոս... Սխալ է հեղինակի մի այլ պնդումը, թէ «10—15 տարի առաջ մանր անտեսութիւնը, հոլովաւորված մարալայի բարձր տարիներին, կարողանում էր ապագութեանը դանդաղ զարգանալ, առանց վախճանաւոր եւրոպական արդիւնաբերութեան մեղսուից» (Եր. 6): Մաքայայի տարիքը Պարսկաստանում երբէք չէ ունեցել հոլովաւորական ընդունում—մեծ մասին ենթադրել ներմուծվող այն ապրանքները,

